

Spomen dani i blagdani kroz tjedan:

- P** 28. 03. Priska, sonja, Polion
U 29. 03. Jona, Bertold, Eustazije
S 30. 03. Kvirin, Viktor, Vlatko
Č 31. 03. Benjamin, Ljubo, Amos
P 1. 04. Hugo, Božica, Venancije
S 2. 04. Franjo Paulski, Dragoljub
N 3. 04. 4. korizmena

Večeras će započeti *skrutiniji* za odrasle osobe a nastavljaju se 4. i 5. korizmenu nedjelju.

- ✿ Četvrtak - prvi je u mjesecu travnju, nakon večernje mise bit će euharistijsko klanjanje.
- ✿ Prvi je Petak u mjesecu, pobožnost Srcu Isusovu. Obilazak bolesnika u župi koji obavljaju pobožnost Prvih petaka.
- ✿ U subotu 2. travnja je susret ministranata u nadbiskupijskom sjemeništu "Ivan Pavao II" pod geslom: "OTVORENA VRATA SJEMENIŠTA". Program je slijedeći: u 10,00 okupljanje, razna predavanja, završava sa sv. misom u 18 sati. Poželjno je da budu i roditelji sudionika susreta.
- ✿ Subota – 2. travanj. Na današnji dan preminuo je papa Ivan Pavao II. U znak pažnje i zahvalnosti za sve što je učinio za hrvatski narod u našoj crkvi bit će molitva od 21,30 - 22,00 sati.
- ✿ Slijedeća nedjelja je 4. korizmena.
- ✿ Kroz korizmeno vrijeme nalaziti će se košara ispred oltara Srca Isusova u koju možete stavljati živežne namirnice za potrebitije.

Raspored svetih misa:

Radnim danom: 7³⁰, 19⁰⁰ sati

Nedjeljom i blagdanom:
7³⁰ 9⁰⁰ 10³⁰ 12⁰⁰ 19⁰⁰ sati

U bolnici na Potoku nedjeljom u 10⁰⁰ sati

Uzori života za Život ŽIVA VODA

Prije mnogo. mnogo godina vladala je na Zemlji jednom velika suša: sve su rijeke, svi potoci i izvori presušili, sve drveće, biljke i trave su usahnule, a ljudi i životinje umirali su od žeđi. Neka djevojčica pođe tada jedne noći iz kuće, s vrčem u ruci, da nađe vode za svoju bolesnu majku. No, djevojčica ne nađe vode te legne umorna u polju na travu i zaspi. Kad se probudi, posegne za vrčem i gotovo proli vodu iz njega. Bijaše, naime, pun svježe bistre vode. Djevojčica se povesele i htjede piti, ali se sjeti da onda ne bi dostajalo majci, pa potrča s vrčem kući.

Toliko se žurila da uopće nije primijetila nekog psića pred svojim nogama. Spotakla se o njega, a vrč joj pade iz ruke. Psić je bijedno cvilio. Djevojčica posegne za vrčem. Već je pomislila daje prolila vodu. Ali ne! Vrč je uspravno stajao na tlu, ni kap vode nije nedostajala. Tada djevojčica izlije malo vode u ruku i pruži psiću koji je polize te se opet razveseli. Djevojčica opet dohvati vrč, ali gle: vrč više ne bijaše drven nego srebren.

Djevojčica otrča s vrčem kući i pruži ga majci. Majka reče: "Ja ionako moram umrijeti, radije ti popij vodu!" I vrati vrč djevojčici. U tom se času srebreni vrč pretvori u zlato.

Ne mogavši više izdržati. djevojčica htjede vrč upravo prinijeti usnama, kad u sobu stupi neki putnik i zamoli gutljaj vode. Djevojčica proguta slinu i pruži vrč putniku. I gle, odjednom se na vrču pojavi sedam velikih dijamanata a iz svakoga je tekao jaki mlaz svježe bistre vode.

Lav N. Talstoj

Čitanje svetog evanđelja po Ivanu

Isus je umoran od puta sjedio na zdencu. Bila je otprilike šesta ura. Dođe neka žena Samarijanka zahvatiti vode. Kaže joj Isus: »Daj mi piti!« Njegovi učenici bijahu otišli u grad kupiti hrane. Kaže mu na to Samarijanka: »Kako ti, Židov, išteš piti od mene, Samarijanke?« Jer Židovi se ne družu sa Samarijancima. Isus joj odgovori:

»Kad bi znala dar Božji i tko je onaj koji ti veli: 'Daj mi piti', ti bi u njega zaiskala i on bi ti dao vode žive.« Odvratila mu žena: »Gospodine, ta nemaš ni čime bi zahvatio, a zdenac je dubok. Otkuda ti dakle voda živa? Zar si ti možda veći od oca našeg Jakova koji nam dade ovaj zdenac i sam je iz njega pio, a i sinovi njegovi i stada njegova?« Odgovori joj Isus:

»Tko god pije ove vode, opet će ožednjeti. A tko bude pio vode koju ću mu ja dati, ne, neće ožednjeti nikada: voda koju ću mu ja dati postat će u njemu izvorom vode koja struji u život vječni.«

3. korizmena nedjelja

Isus, umoran od puta, sjedi na zdencu. Dolazi žena Samarijanka zahvatiti vode. Poznato je da se Židovi nisu družili sa Samarijancima. I, na veliko čudo žene Samarijanke, Isus od nje traži vode. To je bilo višestruko začuđujuće.

Prvo, radilo se o Samarijanki. Židovi su Samarijance smatrali otpadnicima od svoga naroda, krivovjercima koji ne poštuju jeruzalemski hram, ukratko: ljudima s kojima se nije trebalo ni družiti niti razgovarati.

Drugo, bila je to žena. Smatralo se neprimjerenim da se muškarac obraća nepoznatoj ženi koja nije bila u pratnji svoga muža. Isus prelazi i preko te zapreke.

Treće, kao što smo vidjeli, žena je bila grešnica. Pa ipak, takvoj ženi, Samarijanki, grešnici, Isus se obraća, tako da se i žena silno čudila.

To nam poručuje Isus. Uopće se ne želi opterećivati našom prošlošću, ma kakva ona bila. Ne želi gledati na naše sadašnje stanje niti na to kako nas ljudi gledaju. Isus prilazi svakom čovjeku kao čovjeku, koji je dijete Božje i koji svoj život uvijek iznova može usmjeriti Bogu. Rekli bismo, Isus nikad ne odustaje od nas. Uvijek nam se obraća i uvijek nas smatra kadrima da se obratimo i krenemo putem spasenja. Dokle god čovjek na ovoj zemlji živi, bez obzira u kakvim okolnostima i prilikama, za Isusa on nije izgubljen.

Isus Samarijanki govori o tome kako će joj dati žive vode od koje čovjek nikad više neće ožednjati. U prvi mah žena se ruga toj Isusovoj izjavi. Međutim, ubrzo uviđa da je Isus prorok. Uviđa njegovu mudrost, ali i dobrotu Božju koja iz njega zrači. I obraća se. Žuri u selo da i drugima javi da je Isus Krist. Pokrenula je cijelo selo i svi su se oduševili i tražili od njega da ostane u njih nekoliko dana. Opet se pokazuje kako je Bog dobrotiv i kako "sve čini novo". Od kolebljivog Šimuna čini Petra-Stijenu, od progonitelja Pavla čini "oruđe izabrano", od običnih i neukih i plašljivih ribara čini svoje prve suradnike - Dvanaesticu. I tako je to uvijek. U jednom nezaboravnom odlomku Pavao upravo to tumači: **"Ta, gledajte, braćo, sebe, pozvane: nema mnogo mudrih po tijelu, nema mnogo snažnih, nema mnogo plemenitih. Nego lude svijeta izabra Bog da posrami mudre, i slabe svijeta**

izabra Bog da posrami jake; i neplemenite svijeta i prezrene izabra Bog, i ono što nije, da uništi ono što jest, da se nijedan smrtnik ne bi hvalio pred Bogom" (1 Kor 1,26-29).

Dok još bijasmo grešnici, Krist za nas umrije.

Tako, braćo i sestre, u ovo korizmeno vrijeme, a i inače, nitko od nas nema izgovora da ne se ne može obratiti i promijeniti. Kada govorimo o promjeni i o obraćenju, ne moramo nužno govoriti o otpadu od vjere ili Krista. Obratiti i promijeniti se i trebamo i moramo od naših svakodnevnih nesavršenosti, od svoga duga jezika, lijenosti, mrzovoljnosti, nedobronamjernosti, zanemarivanja svojih obveza... Znamo mi dobro što i kako bismo trebali mijenjati u svome životu. Jer, Bog nam uvijek jamči svoju blizinu i svoju podršku.

U današnjem drugom čitanju Pavao nas tješi i ohrabruje, govoreći o trajnosti i stalnosti Božje ljubavi prema nama. Veli: "Zbilja, jedva bi tko za pravedna umro; možda bi se za dobra tko i odvažio umrijeti. A Bog pokaza ljubav svoju prema nama ovako: dok još bijasmo grešnici, Krist za nas umrije."

Ono što je Isus učinio Samarijanki, čini i nama. Samo se trebamo pokrenuti. Treba samo - slikovito rečeno - ostaviti svoj krčag, skinuti lažnu masku samouvjerenosti, kao što ju je i ona žena ostavila. Treba potrčati i uzvjerovati da Bog od mene može učiniti velike stvari. Bog je uvijek i veći i jači od naše slabosti, od naših zlih sklonosti. Bogu je potrebno samo malo naše dobre volje i - gle! - čuda se događaju u našem životu. Upravo su tako činili istinski veliki ljudi. Nisu gledali na svoju slabost, na nedostatnost svojih sila. Nisu se dali obeshrabriti svojim prošlim grijesima. Oni su bili povjerovali Kristu i njegovoj spasiteljskoj milosti. I postigli su puno. Oni i silna Božja milost. Neka se to i na nama ostvari ove korizme. Na radost našu i onih oko nas.

OTVORITI SRCE

Isus kuca na vrata tvog srca. No, ta se vrata mogu otvoriti samo iznutra. Neće na silu. Ući će samo ako mu ti sam otvoriš.

BUNARI ŽIVE VODE

Reformator Würtemberga Johannes Brenz (1499-1570) propovijedao je jednom pred gotovo praznom crkvom. Neki se prijatelj tome čudio te mu rekao: »Radi tako malog broja ljudi ja se ne bih ni penjao na propovjedaonicu.«

Brenz mu u svom odgovoru pokaže bunar: »Znate li Vi koja je najveća krepost bunara? - To je njegova sposobnost da daje uvijek jednako izobilje vode, crpilo iz njega mnogo ili malo ljudi. Bunar je slika propovjednika Božje riječi. I oni se moraju bez prestanka brinuti da izvire voda života, bez obzira na to da li se oko njih skupljalo mnogo ili malo žednih.«

H. Campenhausen

Molitva --- ODGOVOR

Narod je žedao za vodom, pa je mrmljao protiv Mojsija: ... »**Je li Gospodin među nama ili nije?**«

I naš zamućen pogled pita: Je li Gospodin među nama ili nije? I žed nas mori. I naša te misao kori: Zašto nas iz dana u dan nesigurnost prati, osamljenost plaši? Kad će nam tvoja istina prosvijetliti oči, tvoj mir doći?

Jesi li, Gospodine, s nama ili nisi? Otajstven odgovor ova nam Gozba daje: Kruh i Vino s ovoga stola začinj u nama život novi, što zauvijek traje.

A. Jarm